

ГОЛОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

11/10-411

01.03.2019

Генеральному прокурору України

ЛУЦЕНКУ Ю.В.

Шановний Юрію Віталійовичу!

Надсилаємо адресований Вам депутатський запит народного депутата України Дунаєва С. В., оголошений на засіданні Верховної Ради України 1 березня 2019 року, для розгляду і надання відповіді автору запиту і Голові Верховної Ради України у встановлений чинним законодавством 15-денний термін.

Додатки: депутатський запит на 6 арк. у 1 прим.;
матеріали на 11 арк. - тільки адресату.

З повагою

А. ПАРУБІЙ

НАРОДНИЙ ДЕПУТАТ УКРАЇНИ
Дунаєв Сергій Володимирович

01008, м.Київ, вул. Грушевського, 5

Вих. № 197
28 лютого 2019 р.

Першому Віце-прем'єр-міністру України -
міністру економічного розвитку і торгівлі
Кубіву С.І.

01008 Київ, вул. Грушевського, 12/2

Генеральному прокурору України
Луценку Ю.В.

01011 м.Київ, вул. Різницька, 13/15

Голові Національної поліції України
Князеву С.М.

01601 м.Київ, вул. Академіка Богомольця, 10

В.о. Голови Луганської обласної державної
адміністрації - керівника обласної військово-
цивільної адміністрації
Філю С.О.

93400 м. Северодонецьк, пр. Центральний, 59

Щодо недопущення знищення містоутворюючого промислового підприємства Лисичанська, притягнення до відповідальності посадових осіб по фактах заволодіння державним майном в особливо великих розмірах з метою його подальшого перепродажу третім особам, та зловживання владою посадовими особами Мінекономрозвитку України

Депутатський запит.

Шановний Степане Івановичу!
Шановний Юрію Віталійовичу!
Шановний Сергію Миколайовичу!
Шановний Сергію Олександровичу!

До мене письмово звернулися представники трудового колективу ПАТ «Лисичанський склозавод «Пролетарій» та громади міста Лисичанська, із викладенням фактів злочинних дій з боку посадових осіб Міністерства економічного розвитку і торгівлі України та посадових осіб ДП «Лисичанський склозавод». Обставини свідчать про ймовірну реалізацію вказаними особами злочинної схеми, першим етапом якої є протиправне списання державного майна – залізничних вагонів, у якості нібито не придатних до експлуатації, а другим етапом – продаж їх третім особам – комерційним структурам, всупереч державним інтересам.

Тобто, у таких діях окремих посадових осіб Міністерства економічного розвитку і торгівлі України, а також ДП «Лисичанський склозавод», може бути склад злочину, передбачений ч. 5 ст. 191 та ч. 2 ст. 364 КК України.

З огляду на великий соціальний розголос серед громади м. Лисичанська, у відповідь на численні звернення колишніх працівників ПАТ «Лисичанський склозавод «Пролетарій», ветеранів виробництва, а також депутатів Лисичанської міської ради Луганської області щодо подальшої долі виробничого майданчика, що наразі переданий новоствореному ДП «Лисичанський склозавод», я звернувся до керівництва Міністерства економічного розвитку і торгівлі з цього питання.

Моє депутатське звернення також було обумовлене ігноруючим ставленням директора ДП «Лисичанський склозавод» до вимоги територіальної громади міста з'явитися на пленарне засідання Лисичанської міської ради для зустрічі з депутатським корпусом, та надання інформації щодо подальшої долі виробничого майданчика. **Така вимога громади є цілком законною та обґрунтованою**, адже промислова територія виробництва новоствореного ДП «Лисичанський склозавод» є технологічно пов'язаною комунікаціями з газопостачання, водопостачання та водовідведення, а також електричними мережами із житловим мікрорайоном колишнього заводу «Пролетарій».

Громада наполягає на відновленні виробничої діяльності цього промислового підприємства, створення робочих місць, та відповідного наповнення міського бюджету, що є нагальною потребою для регіону, зруйнованого війною. Тим більше, що на початку 2018 року посадові особи Луганської ОДА масштабно висвітлювали подію створення нового державного промислового підприємства «Лисичанський склозавод» та анонсували його планований запуск найближчим часом.

На виконання вимог виборців я також звернувся до директора ДП «Лисичанський склозавод» із депутатським зверненням, в якому, зокрема, просив надати:

- детальну інформацію щодо подальших планів по відновленню господарської діяльності на промислових потужностях ДП «Лисичанський склозавод»;

- інформацію про можливу дату прибуття директора на пленарне засідання Лисичанської міської ради для надання громаді міста інформації щодо подальшої долі містоутворюючого підприємства ДП «Лисичанський склозавод».

Звертаю вашу увагу, що у відповідності до ч. 2 ст. 16 Закону України «Про статус народного депутата України» *«керівники підприємств, яким адресовано депутатське звернення, зобов'язані протягом 10 днів з моменту його одержання розглянути і дати письмову відповідь».*

Але директор ДП «Лисичанський склозавод» також проігнорував мої законні вимоги народного депутата України. На сьогодні **відповідь на моє звернення до** **відсутня**, що дає мені право звернутися до правоохоронних органів із відповідною заявою про невиконання законних вимог народного депутата, та ухилення посадової особи державного підприємства від своєчасного надання на вимогу народного депутата необхідної інформації та документації (в порядку приписів ст. 36 Закону України «Про статус народного депутата України»).

Моє депутатське звернення до керівництва Мінекономрозвитку містило прохання надати копії:

- наказу № 2031 від 29.12.2018 Міністерства економічного розвитку і торгівлі України про надання ДП «Лисичанський склозавод» згоди на списання державного майна;
- протоколу № 8 від 26.12.2018 засідання комісії з розгляду питань стосовно списання майна підприємств, установ, організацій, що належать до сфери управління Міністерства економічного розвитку і торгівлі України;
- листа ДП «Лисичанський склозавод» від 30.11.2018 № 11.

Однак, відповідь Мінекономрозвитку № 3242-02/5131-02 від 05.02.2019 (копія додається) **запитуваної мною інформації та копій документів не містить**, що також вказує на невиконання законних вимог народного депутата та створення перешкод у його роботі з боку певних посадових осіб міністерства, що готували відповідь на моє депутатське звернення, про що приписами ст. 36 Закону України «Про статус народного депутата України» встановлена адміністративна та кримінальна відповідальність.

Не витримує жодної критики також і позиція Міністерства економічного розвитку і торгівлі України щодо «унеможливлення подальшого використання ЦМК склозаводу «Пролетарій» за основним призначення через розташування виробництва у менш, ніж 150 км. від лінії бойових дій», та твердження про «неконкурентність кінцевого продукту». За такої недержавницької позиції міністерства вся адміністративна територія України, що розташована на відстані 150 км. від лінії бойових дій, автоматично прирівнюється до штучно створеної «зони відчуження», у якій держава не зацікавлена в будь-якому розвитку. Однак, на цій території проживають громадяни України, які мають права, гарантовані Конституцією України, нарівні із громадянами інших областей, зокрема, право на працю та достатній життєвий рівень. За умови умисного знищення промисловості регіону ці права перетворюються на декларативні гасла.

Зверніть увагу, що навіть у так званій «зоні 150 км від лінії бойових дій», на території Луганської області успішно здійснюють свою господарську діяльність такі великі промислові підприємства як ТОВ НВП «ЗОРЯ», ТОВ «Рубіжанський трубний завод», ПАТ «Рубіжанський картонно-тарний комбінат», ПАТ СНВО «Імпульс», ТОВ НВО «Склопластик» та інші. Вся будівельна галузь України та наявні в країні промислові виробництва з переробки скла конче потребують наявності власного виробництва флоат-скла листового. Однак сьогодні всі без виключення споживачі листового скла вимушені придбати листове скло в Росії, Туреччині, Болгарії, Білорусії, Ізраїлі, Польщі, Румунії, з огляду на відсутність в Україні національного виробника, якого, за умови підтримки держави, можна створити на базі промислового майданчика ДП «Лисичанський склозавод».

Відповідь Мінекономрозвитку інформує про зроблені Міністерством разом із невказаним «підпорядкованим інститутом» «деякі попередні висновки» щодо начебто наявної потреби повної заміни задля відновлення виробництва:

- 100 % кабельного господарства;
- 100 % заміни газопроводу;
- 100 % водопроводу;
- 50-70 % відновлення каналізації.

Такі міркування виглядають вкрай **сумнівними**, адже ще до початку бойових дій 2014 рок на виробництві була капітально відремонтована скловарна піч, потужності якої дозволяли виробляти до 1,5 млн. м² листового скла щомісячно. Виробничі потужності та комунікації також знаходилися у задовільному стані. Крім того, технологічні комунікації виробничого майданчика підприємства й наразі використовуються задля забезпечення потреб у газо-, енерго-, та водопостачання й водовідведення житлового мікрорайону склозаводу «Пролетарій», у якому мешкає до 30 тис. населення.

Отже, твердження про начебто повну непридатність мереж комунікацій, та з огляду на намагання списання та продажу всього залізничного рухомого складу підприємства, призводить до думки про наступне списання та продаж на брухт також й мереж комунікацій заводу.

Крім того, зауважую, що на виконання приписів ст. 36 Закону України «Про запобігання корупції» та з метою запобігання конфлікту інтересів, я передав в управління належні мене корпоративні права в певній юридичній особі в порядку, встановленому законом. Тож твердження про начебто можливість мого впливу на юридичну особу, в якій у відповідності до інформації з ЄДР я враховуюся бенефіціарним власником, вважаю такими, що суперечать приписам антикорупційного законодавства.

Вкотре наголошую, що силами трудового колективу ПАТ «Лисичанський склозавод «Пролетарій», а також за постійної підтримки громади міста Лисичанська майно заводу було збережено як протягом 2014 року, коли у місті велися активні бойові дії, так і протягом 2015-2018 рр., коли існувала реальна

загроза розкрадання та знищення майна підприємства, що зупинило свою господарську діяльність.

З огляду на плановане знищення рухомого складу ДП «Лисичанський склозавод», без наявності якого неможливе ані постачання сировини для виробництва скла, ані відвантаження готової продукції споживачам, громада міста Лисичанська розуміє, що всі сподівання на відновлення господарської діяльності ДП «Лисичанський склозавод» є марними. Жодного відновлення виробництва на базі ДП «Лисичанський склозавод» в майбутньому не планується, перед підприємством постала загроза бути повністю знищеним та переведеним у металобрухт. Представники трудового колективу ПАТ «Лисичанський склозавод «Пролетарій» та громади міста Лисичанська розцінюють такі дії певних службових та посадових осіб не інакше, як умисне розкрадання державного майна шляхом списання.

Треба усвідомити, що вслід за знищенням містоутворюючого підприємства поступово занепаде й місто Лисичанськ, адже в умовах відсутності робочих місць, непрацюючої інфраструктури, яка була розрахована на діяльність великих промислових підприємств, при постійному дефіциті коштів міського бюджету на програми розвитку, місто Лисичанськ не має майбутнього.

Отже, вкотре звертаюся щодо недопущення фактичного розкрадання державного майна за фіктивними приводами начебто «списання» та наголошую, що такими діями фактично знищується майно державного підприємства, яке в нашому регіоні має стратегічне та життєво важливе значення. Умисне знищення державного підприємства беззаперечно спричинить хвилю протестів з боку громади та трудового колективу, що останніми роками зберігали майно заводу від розкрадання та сподівалися на відновлення виробництва скла. Громадяни, спостерігаючи за діями осіб від імені держави, кваліфікують їх грабіжницькими, наростає незадоволення, загострюється соціальна напруженість в нашому регіоні.

Нагадую, що я був ініціатором проведення виїзного засідання Кабінету Міністрів України у м.Сєверодонецьку задля вирішення надзвичайних питань соціально-економічного розвитку регіону, однак й досі низка проблем життєдіяльності регіону залишилася невирішеною на державному рівні. Більше того, проаналізувавши отриману відповідь на своє депутатське звернення, я також можу зауважити на необізнаності службових осіб Мінекономрозвитку щодо реального стану справ у регіоні.

Прошу вас, відповідно до компетенції керованих вами державних структур:

1. Зафіксувати факт вчинення неправомірний дій деякими посадовими особами Мінекономрозвитку і ДП «Лисичанський склозавод», та здійснити відповідні заходи реагування на заволодіння державним майном в особливо великих розмірах та зловживання владою, що спричинило тяжкі наслідки, тобто

вчинення злочинів, передбачених ч. 5 ст. 191 та ч. 2 ст. 364 КК України, яке полягає у протиправному виведенні із державної власності майна з метою його подальшого перепродажу третім особам.

2. Надати мені копію документу, що підтверджує прийняття та реєстрацію спільної заяви про вчинення злочину, а також надати витяг із Єдиного Реєстру Досудових Розслідувань.

3. Не допустити знищення виробничих потужностей та основних засобів єдиного скловиробника в Україні – ДП «Лисичанський склозавод».

4. Зупинити дію наказу № 2031 від 29.12.2018 Міністерства економічного розвитку і торгівлі України щодо розбирання, демонтажу та списання основних засобів ДП «Лисичанський склозавод», у т.ч. залізничного рухомого складу – вагонів, полувагонів глуходонних та цистерн у загальній кількості 42 одиниці, та наступного їх переміщення за межі підприємства, **до з'ясування законності та необхідності такого списання.**

5. Забезпечити явку директора ДП «Лисичанський склозавод» Гамзюка С.П. на пленарне засідання Лисичанської міської ради з метою надання громаді міста інформації щодо подальших планів відносно промислових потужностей ДП «Лисичанський склозавод» та відновлення господарської діяльності.

6. Надати копії:

- наказу № 2031 від 29.12.2018 Міністерства економічного розвитку і торгівлі України про надання ДП «Лисичанський склозавод» згоди на списання державного майна;

- протоколу № 8 від 26.12.2018 засідання комісії з розгляду питань стосовно списання майна підприємств, установ, організацій, що належать до сфери управління Міністерства економічного розвитку і торгівлі України;

- листа ДП «Лисичанський склозавод» від 30.11.2018 № 11;

7. Надати у вигляді письмового документа висновки, зроблені Міністерством економічного розвитку і торгівлі України разом із підпорядкованим інститутом щодо начебто наявної потреби повної заміни задля відновлення виробництва:

- 100 % кабельного господарства;
- 100 % заміни газопроводу;
- 100 % водопроводу;
- 50-70 % відновлення каналізації.

Додаток:

1. Депутатське звернення № 13-02-2/2019 від 13.02.2019 – на 2 арк.

2. Колективна заява про вчинення злочину – на 4 арк.

3. Копія листа Мінекономрозвитку №3242-02/5131-02 від 05.02.2019 – 5 арк.

Додатки до 11 аркушах

З повагою,

народний депутат України
(посв. № 309)

С.В. Дунаєв